סלע
מוכנות לקשרי עתונות
ת.ד. 724 ירושלים, ת.ד. 30215, תל־אביב, טל: 03-614050
קטעי עתונות
18 ינואר 1988
מעריב

סלע
מוכנות לקשרי עתונות
ת.ד. 724 ירושלים, ת.ד. 30215, תל־אביב, טל: 03-614050
קטעי עתונות
27 ינואר 1988
ידיעות אחרונות

228

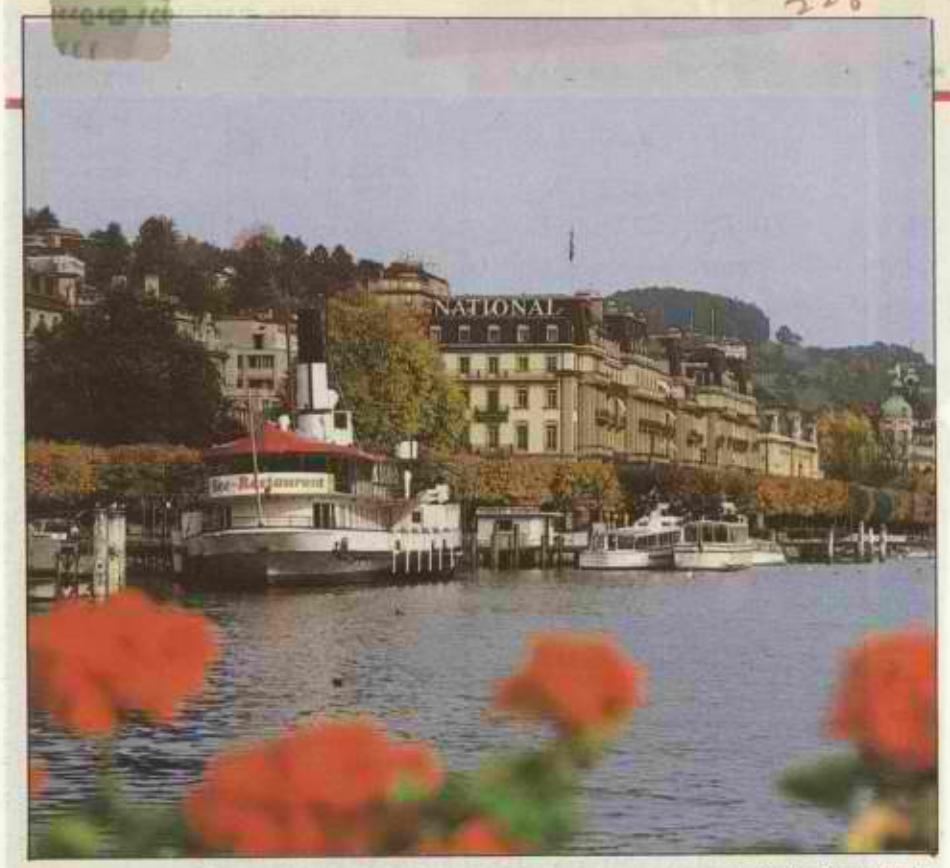

מלון "נציונל" בלוצרן. אפשר גם לשתות קפה ב-2.5 ש"ח.

גם בן־גוריון ואשכול השתכנו שם

לוצרן, בשוויץ, היא גן־עדן לכל אחד. טבע, טיולים, תרבות, רומנטיקה, נוסטלגיה, קניות וחיי לילה תוססים. אלהים היה נדיב עם לוצרן. אגם עם הרבה פיתולים, סביבו הרים ששמם הולך לפניהם כמו "הריגי" ו"פילטוס", יערות, מרחבי ירק ומה־לא. את היתר השלימו השווייצים החרוצים.

הארכיטקטורה בעיר יפה ומעניינת, הצליחו לשמור על צביון של עיירה (יש בה כ-60 אלף תושבים), זיהום האוויר, פקקי התנועה והרעש – פסחו על העיר. ומצד שני, כל מה שמחפשים במטרופולין, מלונות פאר, מסעדות מכל הסוגים, קאזינו, בארים, פאבים, חנויות עם מיטב האופנה, דיסקוטקים. וחיי תרבות שערים גדולות ממנה יכולות לקנא בהם. קונצרטים, תיאטרון (בגרמנית), להקת באלט מצויינת, מוזיאונים. מידי שנה, באוגוסט־ספטמבר, נערך "הפסטיוואל המוסיקאלי של לוצרן", שאינו נופל באיכותו מזה של זלצבורג, בהשתתפות התזמורות הפילהרמוניות הידועות בעולם ובחורש מרץ מתקיים פסטיוואל למוסיקה, במיוחד קאמרית, וכנסייתית.

לוצרן ממוקמת פחות משעה נסיעה מציריך. אין קץ לאפשרויות לטייל. עליות להרים, טיולים בספינה על האגם, ביקור בעיר אינטרלָקֶן הקרובה, או סתם טיול רגלי לאורך האגם. ואסור להחמיץ את תה של אחר הצהריים ב"קפה וינה" של מלון "נציונל". מלון זה נחשב לאחד ההרוורים באירופה, בסגנון המאה שעברה, עם הרבה אווירה ורומנטיקה.

גם בן גוריון ולוי אשכול התגוררו במלון זה, כשבאו לנוח וגם לקיום פגישות מדיניות. אולי לא תמיד יכלו להתפנות, אבל גם לתייר שאין ידו משגת להתגורר בו, כדאי להתכשם מהאווירה ומהשירות – כזיל הזול. אחרי הצהריים פסנתרן מנגן ואלסים וינאיים ומנת שטרודל, הטעים ביותר בעיר, עולה רק 4.5 ש"ח. הקפה – 2.5 ש"ח ובימי ראשון בצהריים יש מזנון עשיר מאד, מנות ראשונות, עיקריות וקינוחים מטרפים – הכל [illegible] 32 ש"ח. ובערב, בבאר המלון, יש הרגשה שהזמן עצר מלכת. גברות מבוגרות, בלבוש סופר־אלגנטי, עם כובעים קטנים בעלי רשתות המכסות את מחצית הפנים, מרימות באצבע אלגנטית את הרשת, כדי ללגום מכוס הקפה. כמו בסרטים.

שרי רובר
ז'נווה

נענה מיד ולוי לא שכח לו את זה בשנ־
עה למותו של אשכול נולד ללוי בן והוא
קרא לו – אשכול.
עתה הקדישה האלמנה את הספר
לאשכול לוי, הבן.

מלוי לאשכול

דוד לוי

הפתעה נעימה היתה לו לשר **דוד לוי** באמצע ישיבת הממשלה.

שליח מיוחד הביא לו חבילה ארוזה. בתוכה מצא לוי את הספר „אשכול" ובו הקדשה: „לאשכול לוי מלוי אשכול".

במכתב המצורף הסבירה **מרים**, אל־מנתו של **לוי אשכול**, את המחווה שלה: „התרגשתי מאוד ממה שאמרת על לוי אשכול בתוכנית הטלוויזיה 'מסך אישי' ואני שולחת לך לאות הוקרה את הס־פר".

כזכור, סיפר דוד לוי ב„מסך אישי" איך החלו קשריו עם ראש הממשלה לשעבר לוי אשכול, אותו העריץ. כסגן ראש מועצה בבית־שאן טילפן לוי לאש־כול וביקש ממנו סיוע לעיירה. אשכול

סלע
מוכנות לקשרי עתונות
ת.ד. 724 ירושלים, ת.ד. 30215, תל־אביב, טל: 03-614050
קטעי עתונות
דבר
18 ינואר 1988

על ספרו

התחכמות במקום מדיניות

מאת מוריה אבנימלך

שרי האוצר אשכול וספיר היו הדומיננטיים בקביעת המדיניות הכלכלית. יורשיהם שמטו את הדרך, החזון והמנהיגות. עתה הכוכבים הם כלכלני אגף התקציבים

לפני שבועות אחדים ערך אגף התקציבים באוצר מסיבה לציון 35 שנה להקמתו. הממונים על התקציבים לשעבר עלו, איש בתורו, וסיפרו פכים קטנים משנות עבודתם. איש וסגנונו איש ונסיונו, אך קו ברור הפריד בין ספורי מי שעבדו עם שרי האוצר אשכול וספיר לבין סיפורי מי שעבדו עם שרי האוצר שבאו אחריהם. בספורי הראשונים שר האוצר הוא הדמות הדומיננטית במדיניות הכלכלית. בספורי האחרונים הכוכבים הם כלכלני אגף התקציבים. הגדיל לעשות אחד הממונים על התקציבים לשעבר, שתאר כיצד „העבירו" הוא וחבריו החלטות כלכליות מהותיות בממשלה בשעות הקטנות של הלילה, כשכל השרים שקועים בשינה מתוקה ולא מבחינים על מה הם מצביעים.

משה נסים אינו שר האוצר הראשון, השותה בשקיקה את התחכמויות פקידי האוצר תחת שיתווה דרך. נוכח [illegible] ניו נעצרת ומצטמקת התעשיה המתוחכמת, שמשכה עד לפני שנתיים את הגידול ביצוא. תעשיה זו שרשמה בעבר השגים מרשימים תוך שילוב מחקר ופיתוח מקוריים עם ספיגת טכנולוגיות מחו"ל, עומדת כיום בפני שוקת שבורה. בשני הערוצים האלה, ההשקעה בתעשיות האלקטרוניקה הצטמצמה ב־70 אחוז בשנתיים האחרונות והעברת טכנולוגיה באמצעות פרויקטים בטחוניים גדולים נעצרה. התעשיה האלקטרונית, שעד לפני שנתיים קלטה מדי שנה אלפי עובדים במפעלים קיימים וחדשים, לא הקימה מאז יולי 1985 אף מפעל חדש ופיטרה אלפי עובדים, תוך פגיעה בחוט השדרה המחקרי והפיתוחי שלה.

לפני כשנה עורר סערה גדולה מחקר אסטרטגי, שהוכן על פי הזמנת כח המשימה. המסקנה העיקרית שלו היתה שיש להערך לאפשרות של הפסקת הסיוע האזרחי האמריקאי על־ידי הכפלת היצוא התעשיתי ל־11 מיליארד דולר ב־1995. המחקר, שניתח את פוטנציאל היצוא לפי מגזרים, הגיע למסקנה כי העומס להשגת היעד יפול על מיגזר החברות התעשיתיות המתוחכמות שמפנות את רוב תפוקתן ליצוא.

החוקרים דיברו על פוטנציאל, שמימושו דורש תנאי משק הולמים, ואלו הולכים ומתרחקים. מאז יולי 1985 פוגעת המדיניות הכלכלית של ממשלת ישראל במשק היצרני כולו, ובעיקר בתעשיה המתוחכמת שמוצריה מיועדים ליצוא לשוק האמריקאי.

שר האוצר לא מתרגש מתוצאות מדיניותו ותשובתו עמו: בשנה התולפת גדל היצוא ב־11 אחוז, יותר מכפול ממה שחזו כלכלני האוצר. אולם השוואה זו ממחישה יותר מכל את הכשל המתשבתי של המדיניות הכלכלית. במשך שנים רבות הוכפל היצוא כל שלוש שנים, אך שר האוצר מוכן לקבל מכלכלנים תחזית המדברת על גידול יצוא של פחות מ־5 אחוזים לשנה, ולא שולח אותם לשולחנות העבודה להכין תכנית אחרת. תחת ששר האוצר יקבע את יעדי היצוא ואחר כך את האסטרטגיה להשיגם, הוא נותן לפלט המחשב להוליכו, ומציג את היצוא כתוצאה המתקבלת מפתרון מערכת משוואות מקרו־כלכלית.

לאחרונה מתגלגל בין כלכלני האוצר מדד חדש להערכת כדאיות השקעה במפעל תעשייתי מייצא: היקף תשלומי מס הכנסה שמשלשל המפעל לקופת האוצר. יש גם תועלות אחרות, מודים באוצר, אלא שאת אלו „אי אפשר למדוד".

ניקח למשל את מקרה אינטל. חברת האלקטרוניקה המובילה בעולם בתחום המיקרו־מעבדים והחמישית בעולם (ארבע הראשונות יפניות) בתחום המעגלים המשולבים, הקימה מפעל בישראל ומייצרת בו את החדשני במוצריה. החברה השקיעה במפעל 135 מליון דולר, 65 אחוז מהשקעה זו מומן מהון עצמי של החברה. היא הביאה לארץ את הטכנולוגיות החדשניות בעולם, בדרך היחידה האפשרית להעברת טכנולוגיה – הכשרת רבע מעובדי המפעל הישראלי במפעלי אינטל בארה"ב. אינטל באה לירושלים כמפעל אלקטרוני ראשון בבירה וקלטה את עובדיה ממשרדי ממשלה, ממעבדה לזיהוי פלילי של המשטרה

(המשך בעמ' 8)